

Het mooiste overkomt je, het minste is bedacht.
[Wees niet bang - Freek De Jonge]

De pop houdt zich angstvallig stil.
De gesponnen draden rond zijn lijf zijn strak aangespannen.
Zo voelt hij zich veilig, zolang hij niet teveel beweegt, niet te heftig ademt.

De cocon voelt sterk en stevig, maar de wind doet lastig.
De wind vindt hij niet fijn.
Waarom kan niemand de wind doen stoppen.

Het net van draden waarin hij woont wiebelt heftig
Oncontroleerbaar geschommel doet de pop duizelen
“Als het spinnenweb nu maar stevig genoeg blijkt te zijn!”

Plots voelt de pop beweging.
De spin komt in actie.
Hopelijk wordt hij niet ontdekt.

De spin krabt aan de cocon.
“Misschien heeft de spin wel honger?”
De pop raakt in paniek.

Hij ziet plots een lichtspleet.
Hij wringt zich naar buiten.
De poot van de spin is al zichtbaar.

Hij wringt en wringt en wringt uit alle macht.
De spleet is klein en hijzelf blijkt groter dan hij dacht
Maar de angst om in de cocon te blijven is nu te groot geworden.

Na veel geduw en getrek is hij buiten.
Het sap wordt door zijn ganse lijf geperst.
De zon schijnt en hij rust even uit.

Na enkele minuten neemt de wind hem mee.
Eerst voelt het onwennig, maar daarna voelt het bevrijdend.
De vlinder kijkt verbaasd naar zijn eigen vleugels vol kleur.

De spin blijft achter in zijn web.
“Weeral een pop bevrijdt vandaag!”
Hij gaat tevreden verder met zijn gespun.

